

Romuald Mieczkowski

Mickiewicz udvarában

(W podwórku u Mickiewicza)

Visszatér-e ide valaha is a költő
ki együtt gyötrődött a várossal
külföldön pedig dicsőítette
a kilincs elkopott –
házában halotti csend
a Bencés-köz
sehova sem vezet –
a múltkori tűzvész után
csak füstös bűz maradt
az elszenesedett vakolatban
eltűnnek a filomata elragadtatás
egyre halkuló sóhajai

És az engedékeny Grażyna
kemény pillantásával hirtelen
megállítja a járókelőket –
egy csúf öregasszony
romos kapualjban
fél áron igyekszik eladni
mezei virágait

*

Osztra Brámán*

(W Ostrej Bramie)

A kápolna ködös ablakain
az eső ezüstje csilingel
a kopott lépcsőkön
tegnapi búcsúsok melege
a kövekben is bennrekedt –
a sok ezer hálaadás imái
hány és hányszor lépték már át
a Középkori Kaput
szétszóródtak a világban
jó szavukkal –
a remény megmaradt

S a mellőztetés miatt nem vesztett hit
az összekulcsolt kezek békéje
a reneszánsz édes könnye
a Szűz arcán
és az én legtitkosabb kérésem

A kápolna ködös ablakain
az eső ezüstje mindegyre csilingel
a litván istenhez
lassú imában merül
a félhomályban csillan a korona
Azé
ki Vlnót védelmezi
és engem is együtt a várossal
mely az enyém és nem enyém

** Osztra Bráma. Középkori városkapú Vlnóban, melynek belső részének kis fülkéjében található az Osztra Brámai Szűzanyának a lengyel korona királynéjának kegyképe.*